

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Infart de miocardi i accident de treball: comentari a la Sentència del Tribunal Suprem de 8 de març de 2016

20-05-2016

L'article 156 del Text refós de la Llei general de Seguretat Social ([TRLGSS](#)) estableix que s'entén per accident de treball tota lesió corporal que el treballador pateixi amb ocasió o com a conseqüència del treball que executi per compte d'altri, i conté l'anomenada *presumpció de laborabilitat*, en establir a l'apartat tercer que es presumeix, llevat de prova en contra, que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateixi el treballador durant el temps i al lloc del treball. Per tant, tractant-se d'una presumpció *iuris tantum*, la prova d'inexistència del nexa causal entre el treball i les lesions sofertes permetrà determinar la inexistència de l'accident de treball.

En la [Sentència 1047/2016, de 8 de març de 2016](#), el Tribunal Suprem tracta una qüestió que ha generat molts litigis a l'hora de determinar la qualificació, comuna o professional, que ha de tenir un infart de miocardi sofert per un treballador durant la seva jornada laboral i dins del seu centre de treball. La sentència recorreguda, del TSJ d'Astúries, havia rebutjat que l'infart de miocardi sofert pel treballador demandant pogués ser considerat accident de treball, tot i haver-se produït en el temps i el lloc de treball, partint de la dada que aquest treballador havia començat a sentir dolor toràcic tres dies abans del seu ingrés hospitalari. A tal conclusió arriba la Sala d'Astúries malgrat que el treballador va continuar acudint al seu treball fins al punt en què va haver d'abandonar per ser assistit mèdicament, moment en què va ser diagnosticat d'infart evolucionat.

El TS entén que la presumpció de l'actual article 156.3 (115.3 de l'anterior TRLGSS) es refereix no només als accidents en sentit estricte o lesions produïdes per l'acció sobtada i violenta d'un agent exterior, sinó també a les malalties o les alteracions dels processos vitals que poden sorgir en el treball. Aquesta presumpció no s'exclou perquè s'hagi acreditat que el treballador patís la malaltia amb anterioritat o perquè s'haguessin presentat símptomes abans d'iniciar-se la feina, perquè el que es valora a aquests efectes no és l'acció del treball com a causa de la lesió cardíaca, sinó com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que porta a la situació de necessitat protegida. Conclou la Sala que aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció legal de l'article 156.3, i no pot quedar exclosa només per la prova que la malaltia ja es patia abans, ja que, encara que fos així, és la crisi i no la malaltia prèvia la que cal tenir en compte a l'efecte de protecció.

La conclusió és que s'ha d'aplicar en aquest cas la *presumpció de laboralitat* que conté l'article 156 del TRLGSS, i considerar que estem davant d'un accident de treball a l'efecte de la protecció del sistema de la Seguretat Social.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació